

Economia acaba amb la guerra termal de Caldes

► Vichy Catalán subministrarà aigua durant 25 anys més al Balneari Prats

Selva

XABIER BARRENA
BARCELONA

La Conselleria d'Economia, a través de la Direcció General d'Energia i Mines, que a més de cedir la seu hi va posar la paciència, va aconseguir ahir posar punt i a part, però no final, al contenciós que des de fa dècades enfronta Vichy Catalán i el Balneari Prats. Més concretament, les famílies propietàries de cada una de les empreses, totes dues situades a Caldes de Malavella. Després d'una negociació de cinc hores celebrada a Barcelona, que va reunir tots els matisos d'un enfrontament per un bé natural, Vichy va accedir a subministrar aigua per tres anys -període renovable anualment fins als 25 anys-

el Balneari Prats. El següent paràgraf de la història -molt llaminer per a qualsevol guionista de culebrons- s'escriurà el 2032.

Com els enemics irreconciliables, les parts no es van assegurar a la mateixa taula. Almenys al principi de la reunió, segons fonts coneixedores de la negociació. Fonts d'Economia van detallar que la predisposició al pacte de Vichy Catalán, representat pel seu conseller delegat Joan B. Renart, i del balneari va ser «molt correcta» i clau per arribar a un acord, així com la presència de l'alcalde de Caldes de Malavella, Joan Colomer.

ACORD EN DUES FASES // L'acord estableix dos grans períodes per al subministrament d'aigua. En el primer, de 10 anys, el cabal que rebrà l'establiment serà de 36.000 litres al dia. És a dir, com el que ja tenia abans que Vichy Catalán, propietària de l'aigua, tanqués l'aixeta. En el segon termini, de 15 anys, el cabal disminuirà fins als 25.000 litres al dia. La Generalitat oficialment és garant del pacte.

El centre Prats, representat per

►► El directiu de Vichy Catalán Joan B. Renart (en primer terme), al sortir de la reunió d'ahir a Barcelona.

Proveïment compartit des del 1840

►► El Balneari Prats va obrir l'any 1840 amb un acord de subministrament indefinit amb Vichy Catalán. El 1987 la família Quintana va adquirir el centre després d'haver-lo explotat en règim de lloguer durant 40 anys. En aquell moment Vichy Catalán va considerar que tenia dret preferencial de compra per ser qui subministrava l'aigua.

►► El cas va arribar al Tribunal Suprem, que el 2005 va dictar una sentència que atorgava la propietat del centre Prats als Quintana, però reconeixia que la concessió de l'aigua era de Vichy Catalán. Aquesta empresa, havent avisat al gener de la imminència del tall de subministrament, l'1 de novembre va tancar l'aixeta termal.

Rafael Quintana -actual director i propietari, després que la seva família comprés l'establiment a la família Prats el 1987-, passa de tenir contracte indefinit a tenir contracte amb caducitat temporal i cabal variable. Vichy, que comptava amb el suport del Tribunal Suprem que li reconeixia que, el 1987, tenia un dret de tempteig sobre qualsevol oferta que rebés la família Prats -dret que va ser ignorat en la compravenda- hipoteca durant 25 anys més part del seu cabal termal. ▬